

2. Comenteu el poema «Dimecres de cendra», inclòs en la secció «Intermezzo» del llibre *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- a) Les característiques de la secció on s'inclou.
 - b) El significat del poema en el context del llibre: la celebració cristiana.
 - c) El tractament de la figura femenina i el vitalisme.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Dimecres de cendra

A una noia

No et facis posar cendra, — no et facis posar cendra,
patró de joventut,
que no té res que veure — la mort, la cendra, amb tu.
No entelis amb mementos¹
5 ton front rosat i pur.

Tu no has pas d'haver esment — de la trista paraula
que diu el sacerdot
girant-se de la taula.

10 Que aquest color rosat — que duus al front i als llavis
no t'ha sigut donat — per cendrosos agravis,²

 que t'ha sigut donat,
 verge de la sang tendra,
per uns altres esblaims³ — que no són pols ni cendra.

1. *mementos*: 'primeres paraules de la frase en llatí que el sacerdot pronunciava el dimecres de cendra en imposar la cendra sobre el front dels fidels'.

2. *aggravis*: 'greuges, ofenses'.

3. *esblaims*: 'efecte d'esblaimar-se, perdre una cosa la seva coloració normal, esdevenir d'un color menys viu, empallidir'.